

ČURLOVAC Dalibor Mostovljanec je obrtnik, po struci tokar, koji je u svojoj radionici, »M.D. Obrt« u Čurlovcu konstruirao i izradio peć na kruta goriva koja se po mnogočemu razlikuje od ostalih takvih peći na tržištu. Prije svega zbog svoje inovativne konstrukcije koja omogućava loženje s različitim otpadnim materijalima. Riječ je o bio-masi koje imamo u ovom trenutku neiskorištene u velikim količinama u našoj okolini i koja propada dok se koristimo skupim energentima poput plina i nafte.

– Pola Europe se grije na smeće i bio masu. Zadnje nam je vrijeme da se prihvatimo korištenja bio otpada. Kasnimo za europskim zemljama po tom pitanju 30 godina, a imamo na raspolaganju otpadno drvo, od sječke do komušine... Od sječke koja se danas proizvodi u Hrvatskoj 98 posto se izvozi, a mi trošimo tek 2 posto. Dakle, drugi bio-masu znaju iskoristiti, a mi ne znamo. Imamo sirovine dovoljno, ali još uvijek ne razmišljamo o uštedama koje se mogu ostvariti korištenjem bio-mase različitog porijekla. Sa svojom peći sušim kukuruz na sječku. Trebalo mi je 15-tak litara nafte za osušiti jednu tonu, a sad mi treba 40 kilograma sječke, što je 12 do 15 kuna, a s naftom je trošak sušenja i do 100 kuna.

Tako govori Dalibor Mostovljanec čija je peć tri do četiri puta jeftinija od sličnih na europskom tržištu. Zbog toga s pravom postavlja pitanje o konkurentnosti hrvatskih proizvođača u Europi, jer tvrdi kako nije točno da ne možemo uspjeti na europskom tržištu jer naši proizvodi mogu biti i jeftiniji i kvalitetniji, ilustrirajući to sa svojim proizvodom. Potrebe u Hrvatskoj su takve da bi u ovom trenutku trebalo 5 do 6 tisuća takvih peći, kaže Mostovljanec koji gotovo cijelu peć proizvodi u svojoj obrtničkoj radionici, ali ako se ostvare najave, morat će potražiti poslovne partnere kako bi mogao povećati broj proizvedenih peći.

{clgallery}images/stories/Na_sva_zvona/Gospodarstvo/2013/travanj/Dalibor_Mostovljanec_04_04_2013/galerija/{end-clgallery}

– Na Proljetnom bjelovarskom sajmu imao sam toliko zainteresiranih kupaca i upita da sam dobio dojam kako ne mogu napraviti toliko peći koliko će biti narudžbi, zadovoljan je obrtnik iz Čurlovca svojim prvim izlaskom na tržište.

JEDNOSTAVNO JE – »KO PEKMEZ«

Što je to posebno u toj peći, zapitali smo njezinog konstruktora i proizvođača:

– Riječ je prije svega o velikim uštedama. Sve su peći na kruta goriva na istom principu svuda u svijetu, uz neke tehničke različitosti koje predstavljaju veću ili manju kvalitetu peći. Kod moje peći riječ je o jednoj inovaciji ložišta koja se odnosi na kruženje ložišta i to konstantno dok ima goriva. Pritom se peć čisti automatski. Čisti se za vrijeme rada. Može biti kojekakvog smeća, zemlje i kamenja koji se automatski uz pomoć motora očisti. Jednostavno je, »ko pekmez«, sve što izgori pada ispod ložišta i jednim transporterom se izbacuje van na odlagalište pepela kao savršeno gnojivo za zemlju... objašnjava Dalibor Mostovljanec.

Za što se sve može peć koristiti i koliki je kapacitet takve peći?

– Termogen EKO 2, kako sam nazvao svoju peć pouzdan je i ekonomičan izvor topline za grijanje velikih prostora kao što su poslovni prostori, skladišta, razne hale, staklenici i plastenici, piličarnici, razne vrste sušara. Peć može zagrijavati plastenik od 1500 kvadrata. Može se napraviti peć za svaku veličinu prostora. Zagrijavat se može sve i voda i zrak. Valjda su sada svi shvatili kako zagrijavanjem na naftu i plin nema rentabilnosti. Na dosadašnji način korištenja energije u plastenicima može se isplatiti samo marihuana, kaže Dalibor Mostovljanec i dodaje da je problem probuditi pamet kod ljudi da takve peći koriste i za male i za velike prostore. Mi nemamo još uvijek razvijenu svijest. Nešto se budi, ali smo spori...

BIO-OTPAD PROPADA ILI GA IZVOZIMO DRUGIMA KOJI SU PAMETNIJI OD NAS

Sada je čini se zadnji čas da se probudimo. Konstruktor i proizvođač nove peći na bio-masu kaže da su šumari izračunali da samo Bjelovarsko-bilogorska županije ima 380.000 tona otpadne drvene mase i granja koji bi se mogli iskoristiti. Valjalo bi izračunati koliko bi se moglo uštedjeti na uvozu plina ili nafte kada bi se ta bio-masa iskoristila kao energent. Dakako to nije jednostavno i traži dosta ulaganja, ali opet se može izračunati ušteda u odnosu na druge izvore energije koje koristimo.

Naime, istovremeno treba pripremiti i kvalitetnu sječku kojom bi se ložile peći. Za to su potrebni posebni mlinovi. Nažalost pojavljuju se, prema riječima proizvođača peći, kineski proizvođači s nekakvim mlinovima sumnjive kvalitete, a Bjelovar kao grad metalaca mogao bi tržištu ponuditi uz peći i kvalitetne mlinove. Proizvodnih kapaciteta u metalskoj industriji sigurno ima, a svako novootvoreno radno mjesto dobro bi došlo.

I na kraju je Dalibor Mostovljanec najbolje objasnio situaciju u kojoj se danas nalazimo:

– Kad sam pokazao kako peć funkcionira jednom načelniku općine, on mi je odgovorio da za takvu peć treba »crnac«. Da, treba netko raditi, ali treba izračunati koliko bi koštala nabava otpada za loženje peći, koliko bi koštao »crnac« opslužitelj, a koliko košta plin ili nafta. Matematika je jasna. Treba samo u našim glavama promijeniti način razmišljanja, posebno danas kad imamo skoro 400.000 »crnaca« na burzi koji čekaju, a bio-otpad propada ili ga izvozimo drugima koji su pametniji od nas. Možemo li si mi to priuštiti...